

M12/1/A1VIE/HP1/VIE/TZ0/XX

22120333

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

VIETNAMESE A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1.

Một sáng tinh dậy, thấy mưa bụi lay phay ngoài khung cửa trong cái rét ngọt ngào vuốt nhẹ vào người, ta bỗng rùng mình nhận ra rằng mùa xuân đã về. Chợt một thoáng băng khuâng, một thoáng buồn. Thế là lại hết một năm, một năm nhọc nhằn buồn vui lẫn lộn. Một ngày sao dài nặng mà một năm lại trôi qua chóng vánh đến thế. Sau mùa xuân này là tiếp đến cái gì đây? Lại nhọc nhàn trần trở hay đã có điều để say, để tin trong lòng. Có lẽ trạng thái tâm hồn chầy dạt vào vẻ thứ hai.

Hà Nội, Thủ đô của niềm tin và hy vọng đang đổi thay quá đổi. Chao ôi! Hãy nán chờ một con nắng phục lên mà nhìn ngắm. Cả Hà Nội đang đua nhau chiếm lĩnh chiều cao kiến trúc với đủ màu đủ vẻ khiến cho bầu trời như hẹp hơn, hàng cây tưởng chừng thấp xuống và các con đường sao mỗi ngày mỗi gầy guộc dần đi thế này! Đang cũ kỹ rêu phong đến đâu cũng phảng phất một thứ mùi nghèo nàn ảm đạm, nay bỗng bùng tinh tung phá khoảng không để tự bộc lộ khát vọng bản thể trầm tích của mình.

Lại nhớ cách đây hơn 20 năm, vào cái ngày tháng Chạp năm bảy hai không thể quên ấy, người Hà Nội cũng chiếm lĩnh tầm cao sân thượng, tầng cao nhíp cầu để bắn tỏa nhân cách và nhân phẩm lên bầu trời đầy giặc giã. Hôm nay, với cái đà trớn ấy, người Hà Nội lại vươn tới tầm cao nhà cửa để cũng bắn tỏa nhân phẩm, nhân cách vào ... đời thường. Nhất thời và vĩnh cửu. Cái này làm nền cho cái kia. Hoặc ngào trộn vào nhau đến quán quỵên để khẳng định phong độ làm người. Làm chủ được bầu trời, làm chủ được giang sơn nhưng không làm chủ được sự sinh tồn cuộc sống thì làm chủ để làm gì? Người Hà Nội đã giải được phương trình có nhiều ẩn số ma quái đó.

Số phận những con người thật gắn bó với số phận những con đường. Đường mở ra đến đâu, sự sống con người nở rộ ra đến đó, như phép thuật, như cái điều không thể tin, không nghĩ tới được. Ngày hôm qua, nơi này còn là bãi rác miền man xú khí. Uể oải những đôi vợ chồng nhìn nhau qua bữa qua ngày; hôm nay, một con lộ hai chiều chạy qua bát ngát hứa hẹn một vùng chế xuất phì nhiêu. Kỳ lạ thay, cũng đôi vợ chồng lam lũ ấy, mà sao đã có chiều ra dáng ông chủ, bà chủ quá thể rồi. Một thước vuông bãi rác cho không ai lấy đó, giờ đây đang leo lên cái giá ba cây, năm cây ... ngõ ngang. Và nó sẽ còn leo nữa, chót vót như giấc mơ con trẻ, tung hoành như hai vạn dặm đáy biển dọc ngang trong thể văn viễn tưởng.

Hà Nội đang vào cơn trở dạ. Đồng tiền vật chất lâu nay đối với kẻ sĩ và kẻ chợ Bắc Hà thật là bị bỏ quên đến tội nghiệp. Thanh lịch, Tràng An* không thể cùng sống chung với màu sắc tài lộc. Tỉnh giấc mộng Nam Kha, người Hà Nội vội hối hả lao vào làm giàu. Hoá ra đồng tiền nổi lên khúc ruột. Hoá ra ở đời nghèo thì hèn. Hoá ra cái nhục mất nước ta không chịu nổi mà sao cái nhục đói nghèo con người lại chấp nhận quá ư ngon lành vậy sao? Đã khát vọng làm giàu thì phải chấp nhận đồng tiền bao giờ cũng có hai mặt. Ta làm chủ được nó hay sẽ bị mù mị làm thân nô lệ cho nó? Tất cả còn đang ở phía trước, không thể mỗi lúc mà phân định rạch ròi ra được.

Mùi no ấm hôm nay đã dần dà len vào từng căn bếp các gia đình. Thật xao huyền biết bao khi sau gần hai chục năm hậu chiến, con người Hà Nội chỉ làm độc một việc là đánh vật với tiếng gào réo trống rỗng của chiếc dạ dày. Song cần dè chừng, cùng với mùi vị ấy, các giá trị truyền thống, các giá trị tinh thần cũng sẽ bị tan loãng đi theo ...

Chu Lai, Hà Nội có nhiều mưa bụi bay (2009)

* Tràng An: Tên cũ của Hà Nội

2.

Hoa hồng vĩnh cửu

Những tâm nguyện đầu đời, thôi đã hết
 Những cru mang, góp nhặt cũng tan tành
 Từ lâu lắm ta xem như đã chết
 Mộ hồn ta đêm tối mãi vẫy quanh

5 Tên tuổi ấy, thịt xương này vô nghĩa
 Và nụ cười, tiếng khóc hoá ngu ngơ
 Nổi im lặng rợn người từ bốn phía
 Phải chăng ta hoá thạch tự bao giờ?

Với trái đất, ta là người cầm trại
 10 Rồi ra đi, chưa hẳn thích thiên đường
 Em chớ khóc mong ta cùng ở lại
 Cõi xuân hồng đã hoá cõi mù sương

Người giữ lại giùm ta lời ký thác
 Mà chính ta theo đuổi trọn đời mình
 15 Ta từ chối dẫu được về Cực Lạc
 Vui sao đành khi nhớ cõi nhân sinh!

Ta giữ lại trong bàn tay: chiếc lá
 Một chút xanh đôn hậu của trần gian
 Thuở tri ngộ sao người lơ đãng quá
 20 Lỡ mùa xanh, ta thương tiếc vô vàn!

Ta giữ lại trong hồn người u uẩn
 Đoá hoa hồng vĩnh cửu nhận nơi em
 Ta hạn hẹp, ta trở về vô tận
 Tạm đủ rồi đâu nữa chắt chiu thêm.

Tường Linh, *Về hỏi lại* (1982)